م، نعیم بارز ۲۰۱۳/۳/۱۳

آقای کرزی!
اینهمه امریکا ستیزی شما به چه مفهوم است ؟
به غیر از ارضای دولتِ ایران و پاکستان و مزدوران داخلی شان!!

اگر دولتداری و دیموکراسی با دقیق اندیشی، مسئولانه، مدارا و تسامح به عنوان شیوهٔ تعامل بکار نرود، در هر نظامی ادعای آزادی خواهی و ژست ملی گرفتن هیچ سودی بحال مردم و کشور در پی نخواهد داشت. آرایش ملی نمائی ظاهری سر انجام به هرج و مرج و جنگ و بحران مبدل شده، تاوانش را مردم با جان و مال خواهند پرداخت.

یادآور می شوم که از آغاز تشکیل لویه جرگهٔ اول سال ۲۰۰۱ بدینسو سیاست گذاری ها و اجراآت دولت چه در امور داخلی و چه در امور خارجی صحیح و حسابی تنظیم نشد، سیاست ها و اجراآت بصورت سنتی، مقطعی و روز مره ادامه یافت که نتیجتاً فساد گسترده در همه تار و پود دولت به اوج خود رسید و سیاست های کجدار و مریز در قبال دولت های منطقه نیز بدون طرح و داشتن یک ستراتیژی دنبال گردید که نه تنها در ظرف دوازده سال حاصل مثبتی به بار نیامد بلکه درجهت بی اعتمادی و تیرگی روابط طی طریق نمود.

در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹ که هنوز نتائج نهائی آن معلوم و اعلام نشده بود نمایندگان بیست و هفت دولت جهان در مجلس یکروزهٔ پاریس گردهم آمده پس از بحث بر مسألهٔ انتخابات افغانستان، در پایان ریچارد هولبروک نماینده اضلاع متحدهٔ امریکا در امور افغانستان سخنانی ابراز کرد که خلاصهٔ آنرا می توان چنین بیان نمود:
از نظر هیچ یک شرکت کنندگان مجلس پاریس تخطی و تقلب عظیم در انتخابات افغانستان پنهان نمانده، اما نتائج نهائی آن هرچه باشد ناگذیر باید بر آن مهر تائید زده شود زیرا اگر انتخابات بدور دوم هم کشیده شود چه کرزی و یا داکتر عبدالله عبدالله پیروز شود هریک بر دیگری هیچ برتری ندارد و هیچ چیزی عوض نمی شود، اگر ممکن شود در کنار ریاست جمهوری یک نهاد یا ادارهٔ جدید ایجاد و تشکیل گردد تا اگر بشود بدانوسیله صلاحیت رئیس جمهور محدود گردیده و یک تعداد افراد فاسد و مخرب از رأس مقامات مهم دولتی دور ساخته شوند که از رشد بیشتر فساد جلوگیری بعمل آید و یا لا اقل از فساد و تخریبات کاسته شود.

اما اینرا در همان وقت دریافتند که دولت کرزی این فیصله را نمی پذیرد. بناءً قبل از پایان سال مذکور یک کنفرانس بین المللی را پیشنهاد نمودند و طوریکه معلوم گردید در آن تصمیم گرفته شد که با تقویهٔ پولیس و اردوی ملی افغانستان، مسألهٔ جنگ با طالبان را به دولت افغانستان بسپارند و قوای خارجی به تدریج از افغانستان بیرون روند که این طرح را عملاً تاکنون پیش برده اند و حال که چندان فرصت زیاد برای خروج کامل قوای بین المللی از افغانستان باقی نمانده است و از جانب دیگر تقریباً همزمان با خروج کامل قوای خارجی سومین انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مطرح است، دیده می شود که از همین حالا طبع ریاست جمهوری خواهی جنگسالاران بسیار بالا رفته، شتاب زده اینجا و آنجا مجالسی برگذار می نمایند و همین دولتی را که زیر نام کرزی خود در آن شریک اند مورد اعتراض قرار داده و همه فساد و نا امنی را به آن نسبت میدهند، حیرت آور اینکه حتی آقای بسم الله محمدی وزیر دفاع برحال در مجلسی که چند روز قبل در کابل از سوی « جبهه متحد ملی» به ریاست احمد ضیا مسعود برگذار شده بود در آن شرکت کرده گویا معترضین را با شعارهای تند و کف زدنهای شان علیه دولت همرائی می کرد لذا یک چنین دولت و رهبری بی پرنسیب در هیچ جا دیده نشده است.

آنچه از آنها شنیده شد تا کنون هیچ کدام چه به اصطلاح « جبهه متحد ملی» چه «ائتلاف ملی » و یا بیست و دو« حزب» نام نهاد کدام موضوع تازه ای ارائه نداشته اند گیریم که بجای کرزی هر یک از آنها قرار گیرد با آن گذشته ای که چه جنایات و وحشیگری های از خود نشان دادند آیا می توان باور کرد که در مبارزه با تروریزم و فساد اداری بهتر از کرزی عمل خواهند کرد؟ که مشکل میلیونها افغان بیکار در داخل کشور و در ایران و پاکستان را حل نمایند؟
مشکلات و خطراتی که در حال و درآینده کشور را تهدید میکند اصلا مد نظر شان نیست، فقط یک حرف از دهان همه بسیار شنیده میشود که انتخابات باید شفاف باشد و اینرا هم بخاطری تکرار می کنند که ضعف ها و عدم توانائی خود را می دانند که از طریق قانونی و مسالمیت آمیز به مقام ریاست جمهوری نخواهند رسید لذا از همین حالا خواسته اند دلیلی برای عدم

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

موفقیت خود و زمینهٔ رفتن بسوی جنگ و جدال داشته باشند و این ذهنیت از صدای خشن و لحن تند بسیاری از مدعیان مقام ریاست جمهوری بخوبی پیداست.
آنچه اساساً در این نوشته مورد بحث است دو مسأله است، یکی خروج قوای بین المللی از افغانستان و دیگری سومین دور انتخابات ریاست جمهوری در کشور که هر یک با دیگری اثر گذار اند.

یک - خروج کامل قوای ناتو و امریکا تا اخیر سال ۲۰۱٤ از افغانستان:

پس از دوازده سال دولت اضلاع متحدهٔ امریکا و جامعهٔ ملل برطبق آن اهدافی که گفته می شد باید فعالیت های تروریستی در افغانستان و منطقه سرکوب گردیده و افغانستان طوری بازسازی و تغییر یابد که اطمینان حاصل شود خطر تروریزم یکبار دیگر مثل سال ۲۰۰۱ منطقه و جهان را تهدید نخواهد کرد، آیا به آن اهداف شان رسیده اند؟

نتایج اکثراً تحقیقات و بررسی های منابع معتبر جهان از جمله محققین امریکایی می رسانند که پس از سقوط رژیم طالبان در افغانستان و کشته شدن اسامه بن لادن رهبر سازمان القاعده نه تنها فعالیت های تروریستی در افغانستان و منطقه قلع و قمع نشده بلکه رشد و فعالیت بیشتری یافته است، زیرا پایگاه های تربیت و تجهیز آنها در خاک پاکستان کماکان بحال خود باقیمانده و از هر نوع حمایت گروه های اسلامی تند رو، و سازمان استخبارات نظامی پاکستان برخوردار اند و لذا پس از خروج قوای بین المللی، خطر سقوط دولت افغانستان و تهدید دوبارهٔ جهان از سوی آنها وجود داشته، چنانکه با وجود ادامهٔ جنگ های شدید در نورستان و جاهای دیگر تا هنوز قوای خارجی کاملاً خاک افغانستان را ترک نکرده در همین شب و روز طالبان حملات وسیع و شدیدی را در بدخشان براه انداخته اند که باعث فرار تعداد زیادی از اهالی آنجا گردیده وبا وجود تلاش نیروهای دولت طالبان بعضی ولسوالی ها را به اشغال خود در آورده اند و بنا برآن همچو فعالیت ها و اقدامات به پیش بینی خطراتی که ممکن در آیندهٔ افغانستان و جهان به آن مواجه گردد صحه می گذارد و نگارنده به این گفته های آقای کرزی که بعد از بیرون رفت قوای خارجی از افغانستان خطری کشور را تهدید نمی کند و بالعکس همه چیز بعد از آن بهتر خواهد شد، معترضم و به چنین رویای خوشایند باور ندارم.

موضوع انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱٤ در افغانستان:

این مسأله که تقریباً همزمان است با خروج کامل قوای بین المللی و شناخت و تجربه ایرا که از گروه های حاضر در صحنه با گذشتهٔ شوم آنها داریم ولو هر قدر انتخابات پاک و شفاف هم برقرار شود از آنجایی که آنها هیچگاه به قانون احترام نداشته اند و به آنچه مستحق اند به آن قناعت ندارند، بناءً اگر در آن فرصت که نیروهای خارجی کاملاً از کشور بیرون رفته باشند و سایهٔ ترس از سر جنگسالاران دور شده باشد، شاید هم خود و هم به تحریک و حمایت دولت های متخاصم افغانستان به جنگ و خونریزی رو آورند، آنگاه چنان محشری برپا شود که به مراتب بدتر از گذشته خواهد بود.

علاوه از آنچه در بالا گفته شد از چندی بدین سو روابط رئیس جمهور کرزی با امریکایی ها رو به تیرگی رفته، البته در این مورد یکطرف را نمی توان کاملاً مقصر گفت و طرف دیگر را حق بجانب دانست.

* - مثلاً : از همان آغاز تشکیل ادارهٔ مؤقت امریکایی ها بخش زیادی از جنگسالاران و عناصر مخرب را بر ادارهٔ موقت و دولت کرزی تحمیل نمودند. همچنان مشاورین امریکایی و انجو ها در جهت باز سازی در زد و بند با مقامات دولت افغانستان و یا با وابستگان عالی رتبهٔ دولت به استفاده جوئی های کلانی دست زدند که گفته می شود حدود هشتاد در صد سوء استفاده جوئی های شخصی را خود امریکایی ها کردند که در واقعیت امر فساد را در همه عرصه های دولت و کشور دامن زده و به اوج آن رساندند.

* - مهمتر از همه بعد از سقوط رژیم طالبان و رویکار آمدن کرزی یکی از اختلافات میان کرزی و امریکایی ها این بوده که کرزی بارها به امریکایی ها می گفت پایگاه و مرجع اصلی تمویل و تجهیز طالبان در آنسوی مرز در خاک پاکستان و از جانب دولت پاکستان صورت می گیرد و نباید عملیات نظامی، بخصوص عملیات هوائی شبانه و تلاشی خانه های مردم از سوی امریکایی ها در روستا های افغانستان ادامه یابد، که این نوع اعتراضات کرزی در برابر اقدامات امریکایی ها صحیح و برحق پنداشته می شود.

اما در قسمت رئیس جمهور کرزی:

* - گذشته از اختلافات قبلی، موضع گیری ها و مخالفت های یکی دو سال اخیر کرزی علیه سیاست های امریکا در افغانستان بسیار شدید و نامتناسب بوده که شاید ناشی از همان سیاست ها و ایدئولوژی حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار بوده باشد که از طریق بعضی اعضای آن حزب در دفتر ریاست جمهوری به کرزی اثر بخشیده باشد و این نا عاقبت اندیشی ها خواه ناخواه آب انداختن در آسیاب دشمنان افغانستان یعنی دولت های پاکستان و ایران خواهد بود.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

* - چرا رئیس جمهور کرزی که تا چندی قبل سال ها طالبان را برادر گفته و از جانب آنها امیدوار به صلح و آشتی بود به یک بارگی در این روز ها آنها را در مذاکره با غربی ها و امریکایی ها مورد ملامت و سرزنش قرار می دهد، معلوم می شود که شناخت کرزی از موضع طالبان پیش از این سخنانش غلط ومصرف بی جهت میلیون ها دالر از طریق شورای صلح کار عبث و بیهوده بوده است.

* - کرزی از تبلیغات اخیر علیه طالبان که می گوید و بواقعیت هم میگوید، رهبران طالبان خلاف آنچه تبلیغ می کنند با خارجی ها در عربستان سعودی، کشور قطر، پاریس و جاهای دیگر در رفت و آمد و مذاکره و سرگرم مباحثه هستند، با این سخنان شاید کرزی خواسته به مردم افغانستان و بخصوص به بخشی از پشتون ها در اثر تبلیغات طالبان مبنی بر دست نشانده بودن کرزی از جانب امریکایی ها و اینکه حافظ منافع آنها در افغانستان می باشد برساند که متوجه شوید طالبان خود تلاش دارند از طریق مذاکره و کرنش به امریکایی ها بقدرت برسند. بالاخره می خواهد به مردم عام بگویند و بفهانند که اگر طالبان ادعای مخالفت با خارجی ها و امریکایی ها را می نمایند، من بیشتر از آنها در مخالفت و ضدیت با حضور خارجی ها در افغانستان هستم.

● - موضع سیاسی کرزی در قبال دولت پاکستان که تا چند ماه قبل در یک مصاحبهٔ خود گفته بود اگر امریکایی ها به پاکستان حمله کنند ما جانب برادران پاکستانی خود را می گیریم ولی پس از سفر لندن که رئیس جمهور پاکستان آقای زرداری اظهار داشت که در ظرف شش ماه مشکل طالبان و اختلافات میان پاکستان و افغانستان حل و فصل خواهد شد، که نشد، بعد از آن شاید کرزی دریافته باشد که رهبران پاکستان از عمق ستراتیزیک خود در مخالفت و دشمنی با هند و افلغانستان نمی گذرد و از حمایت طلبان به حیث ابزار علیه افغانستان صرف نظر نمی کند؟ اگرحالا به این نتیجه رسیده باشد واضحست که سالها بی لزوم صرف وقت کرده، در حالیکه شناخت دوست و دشمن در تعیین سیاست روشن و سمت و سو دادن مردم در جهت دفاع از کشور بسیار مهم است بالعکس مردم را سال ها در بلا تکلیفی و سر در گمی قرار داده که میتوان آنرا اشتباه بزرگ و بسیار زیانبار بحال کشور دانست.

در یک جمعبندی می توان گفت سخنان ضد و نقیض رئیس جمهور کرزی که دیر زمان در جهت خوش بینی بیش از حد نسبت به طالبان و دولت پاکستان و ایران بوده و از چند ماه بدین سو تبلیغ علیه آنها را آغاز نموده چندان روشن نیست که با در پیش گرفتن همچو مواضع و سیاست ها چه می خواهد؟ از اینها که بگذریم که به هیچ وجه موثر به حال مردم و کشور دیده نشده ولی از ضدیت با غرب و امریکا در وضعیتی که کشور از جانب دشمنان داخلی و از سوی دولت دشمن تاریخی ما پاکستان مورد مداخلات خطر ناکی قرار گرفته، موضع ضد امریکایی گرفتن کرزی با سخنان تحریک آمیز و صدور فرمان های میان تهی مبنی براینکه « منبعد نیروهای امنیتی نباید در جنگ ها علیه طالبان از نیرو های خارجی در خواست کمک نمایند» و خطاب به امریکایی ها که «می باید در ظرف دو هفته نیروهای شان از منطقه وردک بیرون بروند» و بالاخره اینکه «امریکایی ها باید در ظرف دو سه روز زندان بگرام و زندانی های آنرا بدولت افغانستان تحویل دهند والی به عکس العمل جدی ما مواجه خواهند شد»
اینگونه صدور فرمامین و سخنان تحریک آمیز بدون داشتن کدام پشتوانه و قوت لازم از همان رفتار های غیر مسئولانه و زور گوئی های شبیه سردار محمد داود خان علیه شوروی سابق پنداشته می شود که از نتایج آن بیش از سی سال است کشور و مردم در آتش می سوزد. لذا چه بهتر بود که از خطاهای گذشته درس عبرت گرفته می شد و بجای قهرمان بازی ها و ژست های ملی گرائی کمی خود داری ورزیده، خونسردانه حسابی در پی منافع مردم فقیر و حفظ و سلامت کشور خود بود.

پایان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکني د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولـئ